

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2023. április 2.

XXI. évfolyam 14. szám

Virágvasárnap

„Ti, akik félitek az Urat, áldjátok, magasztaljátok őt”

Egyházközségünk hirdetése:

Április 2. Virágvasárnap

Az *Úr szenvedésének vasárnapja*

08:00 – Szűz Mária tiszteletére

10:00 –

A körmenet a domonkos nővérek rendházától indul a hagyományos barka szentelést követően.

19:00 – Kutasi család élő és +tagjai

A szentmise olvasmányai:

Iz 50,4-7

Zsolt 21

Fil 2,6-11

Mt 27,11-54

Április 3. hétfő:

06:30 – Élő Katalin és László

17:00 - Gyóntatás

18:00 – Bibliaóra a hittanteremben

Április 4. kedd:

06:30 – +Éva és Ferenc

17:00 – Gyóntatás

Április 5. szerda

06:30 – +Margit

17:00 – Gyóntatás

Április 6. Nagycsütörtök:

19:00 – Az utolsó vacsora emlékmiséje, Búcsúbeszéd

22:00 – 24:00: Gyóntatás és szentségimádás

Április 7. Nagypéntek:

Szigorú böjt!

15:00 – Keresztút a kálvárián és a templomban

19:00 – Nagypénteki szertartás

22:00 - 24:00 – Gyóntatás és szentsír látogatás

Április 8. Nagyszombat:

22:00 – Húsvéti vigília szertartás és szentmise

Szentmise után agapé a HITTANTEREMBEN

Április 9. Húsvétvasárnap

08:00 – Nincs szentmise

09:15 – Indul a körmenet a kálvária tetejéről, és kb. 10 órára ér le a templomba, amikor kezdetét veszi a szentmise.

Szándék: Kneták és Perjési család élő és +tagjai

A szentmise után ételszentelés.

19:00 – +László

Április 10. Húsvéthétfő

10:00 – +Ferenc

Szent Mónika Imaközösség

Április 2. Virágvasárnap 10 óras szentmise

A hívek könyörgéséhez a következő kéressel csatlakozunk:

" *Úr Jézus, kérünk add meg nekünk szülőknak és gyermekeinknek azt a nagy kegyelmet, hogy majd együtt örvezzhessünk a Te dicsőségében az egész örökkévalóságon át!*"

A szentmise után összegyűlünk egy rövid imára.

Közösségünk minden gyermek hitéért imádkozik.

Csatlakozni lehet

a bede.bakacs@gmail.com email címen, vagy a 06 30 951 3368 telefonszámon.

Ferenc pápa katekézise a tanúságtevőkről: a pusztító Saul építő Pállá lett Isten kegyelméből

Az apostoli buzgóságról tartott sorozata kilencedik katekézisében Ferenc pápa Szent Pál apostol alakjának méltatásával kezdte az evangelizálás tanúságtevőinek bemutatását. Hogyan lett a dühtől lihegő, az egyházak életére törő farizeusból a Népek apostola, aki korábban káromolta és üldözte az Urat? Válaszában a Szentatya megállapítja: Isten kegyelme megtérítette Saul farizeusi buzgóságát igazi apostoli buzgósággá, mely építeni kezdte Krisztus egyházát.

Jelképszerű a tarzusi Pál megtérésének a története. A Galata levél elején és az Apostolok Cselekedeteinek elbeszélésében látjuk – kezdte beszédét a pápa –, hogy megtérése után az evangélium iránti buzgalma váltja fel a zsidóság iránti korábbi buzgalmát. Saul lelkes híve Mózes törvényének, megtérése után a buzgósága továbbra is megmarad ugyan, de most már Jézus Krisztust hirdeti. Saulban Krisztus megtéríti a buzgóságát: a Törvényből az Evangéliumba. Lendülete először az egyházat akarta szétrombolni, ám utána már építi azt. A pápa feltette a kérdést: mi történt itt, ami a pusztulástól az építkezésig terjed? Mi változott meg Pálban? Miként változott át buzgalma, lendülete Isten dicsőségére?

Ami megváltoztatja az életet, az az Úrral való találkozás

Fogalmi tisztázásért Ferenc pápa Aquinói Szent Tamáshoz folyamodott, aki azt tanítja, hogy a szenvedély erkölcsi szempontból sem nem jó, sem nem rossz: erényes felhasználása teszi erkölcsileg jóvá, a bűn pedig rosszá. Pál esetében, ami megváltoztatta őt, nem egy egyszerű gondolat vagy meggyőződés, hanem a feltámadt Úrral való találkozás volt. Ami megváltoztatja az életet, az az Úrral való találkozás. Saulban a feltámadott Úrral való találkozás formálta át egész lényét. Embersége, Isten és dicsősége iránti szenvedélye nem semmisült meg, hanem azt átalakította, „megtérítette” a Szentlélek. Egyedül csak a Szentlélek képes megváltoztatni a szívünket, miként az apostol élete minden területén. Ahogy az Eucharishtiában történik: a kenyér és a bor nem szűnik meg, hanem Krisztus testévé és vérévé válik. Pál buzgósága megmarad, de Krisztus buzgóságává válik. A jelentés megváltozik, de a buzgóság ugyanaz. Emberségünkkel, főbb vonásainkkal és tulajdonságainkkal az Urat szolgáljuk, de mindezt nem egy eszme változtatja meg, hanem maga az élet, ahogyan Pál maga mondja: „Mindenki, aki Krisztusban van, új teremtmény. A régi megszűnt, valami új valósult meg” (2 Kor 5,17).

Nem a sok tudással lakik jól a lélek, hanem ha Isten dolgait belülről ízleli és kóstolja

Az evangélium iránti szenvedély nem megértés vagy tanulmányok kérdése, melyek hasznosak ugyan, de nem teremtenek. Megértéséhez sokkal inkább újból végig kell járni annak a „bukásnak és feltámadásnak” a tapasztalatát, amelyet Saul-Pál megélt, és ami apostoli buzgalma átváltoztatásának eredete. Ferenc pápa Loyolai Szent Ignác tanítására hivatkozott, melyet Lelkigyakorlatos könyve elején olvasunk: „Mert nem a sok tudással lakik jól a lélek, hanem

ha Isten dolgait belülről ízleli és kóstolja”. Nem elég tehát arra hivatkozni, hogy hívők vagyunk, hogy megtartjuk a parancsokat, hanem ami a fontos, az a személyes találkozás Jézussal. Találkozni, beszélgetni vele! – ez az, ami oly sokszor hiányzik a kereszténységből. Amikor Jézus belép az életünkbe, mint ahogy belépett Pál életébe és mindent megváltoztatott - fűzte hozzá szabadon a Szentatya.

Az evangéliumi lendület gyökere Istennek a szeretete

Ugyanezt látjuk, amikor a Szűzanya az angyali üdvözlés után buzgósággal távozik, hogy Erzsébet segítségére siessen. Hasonlóképpen Pál elvitte a népekhez Krisztusnak a kegyelmét, amit először a damaszkuszi úton kapott meg és ami megváltoztatta az életét. Ezért az evangéliumi lendület gyökere magának Istennek a szeretete, nem pedig egyéni elkötelezettség vagy személyes jellegzetesség, ahogyan Pál maga mondja: „Krisztus szeretete sürget minket”. A második korintusi levélben így tanít: *„Ő azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt”* (2 Kor 5,14-15).

A Krisztus evangéliuma iránti buzgóság az irgalom befogadásában gyökerezik

Ferenc pápa katekézise zárógondolatában tovább elemezte azt a változást, amely Pálban ment végbe, aki az egyház üldözőjéből Krisztus apostola lett. A Szentatya megjegyezte, hogy Pálban fellép egyfajta paradoxon. Amíg ugyanis „igaznak” tartja magát Isten előtt, addig felhatalmazottnak érzi magát, hogy üldözze, letartóztassa, sőt, akár meg is ölesse a keresztényeket, mint István diakónus esetében. Ám amikor a Feltámadt Úr megvilágosítja őt, rájön arra, amit az első Timóteus levélben ír: „Hálát adok Urunknak, Jézus Krisztusnak,

aki erőt adott nekem, megbízhatónak tartott és meghívott a szolgálatára, engem, aki azelőtt káromoltam s üldöztem és erőszakos ember voltam. De megkönyörült rajtam, mivel hitetlenségemben tudatlanul cselekedtem” (1 Tim 1,13). Amikor kimondja magáról, hogy „istenkáromló és erőszakos ember volt”, akkor kezd igazán szeretni. Épp ezért kerüljük el az önelégységesség kísértését. Az igazi keresztény befogadja magába Jézust, aki így megváltoztatja a szívét. Nem egy eszme, hanem Jézus személye üdvözít. Végül a pápa megállapította, hogy sajnos van rossz „buzgóság” is, amely még az erőszak és a gyilkosság igazolásáig is eljut, néha még Isten nevében is. Ehelyett a Krisztus evangéliuma iránti buzgóság abból fakad, hogy úgy mond Krisztus „megirgalmazottjának” ismeri el önmagát, akinek bűnei bocsánatot nyertek és ez elindítja bennünk az evangélium erejét – zárta szerdai katekézisének Ferenc pápa.

P. Vértesaljai László SJ – Vatikán